

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.31.816/2017/10.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a [REDACTED] ([REDACTED] [REDACTED]) által képviselt **W. T. MED Egészségügyi és Szolgáltató Bt.** (7621 Pécs, János utca 1.) felperesnek, a Szabó Dudás Hargita Ügyvédi Iroda (1011 Budapest, Corvin tér 10., ügyintéző ügyvéd: dr. Dudás Gábor János) által képviselt **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság** (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22.C.) alperes ellen, adatvédelmi ügyben hozott határozat (hivatkozási szám: NAIH/2017/472/2/H.) bírósági felülvizsgálata iránt indult perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes 2017. március 9. napján kelt, NAIH/2017/472/2/H. számú határozatának 1.) pontját hatályon kívül helyezi és e körben az alperest új eljárásra kötelezi.

A bíróság egyebekben a felperes keresetét elutasítja.

Mindegyik fél maga viseli a saját költségét.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 15.000 (tizenötezer) forint kereseti illetéket a felperes az adóhatóság külön felhívására az állam javára köteles megfizetni, a fennmaradó 15.000 (tizenötezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A perben nem álló [REDACTED] (a továbbiakban: Panaszos) 2009. július 22. napján és 2009. szeptember 21. napján műtéti beavatkozáson esett át a Wittmann Plasztikai Sebészeten, majd ismételt komplikációk fellépése miatt 2010. július 26. napján újabb műtetre került sor. A Panaszos ezt követően két alkalommal (2016. március 9. napján és 2016. július 22. napján) kérte a kezelése dokumentációját kezelőorvosától, [REDACTED] (Wittmann Plasztikai Sebészet). A megkeresések térítvevénnel igazoltan átvételre kerültek, azonban a kérést [REDACTED]

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.31.816/2017/10.

nem teljesítette, a kérelmekre nem válaszolt. A Panaszos kezelőorvosának címzett megkereséseiben a műtéti beavatkozásaival, valamint az azokat megelőző és az azokat követő orvosi kezeléseivel kapcsolatos teljes egészségügyi dokumentációjának kiadását kérte, továbbá a kezelésével kapcsolatos, a dokumentációban esetlegesen nem rögzített egyéb körülményekről kért részletes tájékoztatást. A Panaszos levelében hivatkozott arra, hogy egészségi állapota az utolsó operáció óta sem kielégítő, ezért a további kezelések sikerességéhez feltétlenül szükséges ismernie a korábbi kezelések alkalmával készült teljes orvosi dokumentációt.

A Panaszos 2016. október 3. napján panasszal fordult az alpereshez orvosi dokumentációja kiadásának megtagadásával kapcsolatban.

Az alperes 2016. október 11. napján kelt NAIH/2016/5658/H. számú levelében értesítette ■■■■■■■■■■ hogy vele szemben az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 60. § (1) bekezdése alapján hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indít. Az alperes eljárást megindító levelében hivatkozott többek között az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 24. § (1), (2), (3) bekezdéseire, 7. § (3) bekezdésére, az Infotv. több rendelkezésére, továbbá tájékoztatta ■■■■■■■■■■ arról, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51. § (1) bekezdése alapján nyilatkozattételi joga van.

Az alperes 2016. október 11. napján kelt, NAIH/2016/5658/3/H. számú végzésével felhívta ■■■■■■■■■■, hogy adatkezelésével kapcsolatban tegyen nyilatkozatot, továbbá adjon tájékoztatást arról, hogy tevékenysége a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Kkv. tv.) alapján kis- és középvállalkozásnak minősül-e.

■■■■■■■■■■ a végzésben foglaltakra nem tett nyilatkozatot. Az alperes 2016. december 6. napján kelt végzésével ismételtén felhívta ■■■■■■■■■■ a nyilatkozattételre, aki 2016. december 14. napján kelt tájékoztatásában előadta, hogy korábban a Panaszos részére a zárójelentést kiadta, amit a Panaszos aláírásával igazolt. Tájékoztatta az alperest arról, hogy nem zárkózik el a Panasossal kapcsolatos összes dokumentáció kiadásától, ennek azonban „rearchiválási költsége van”.

Az alperes ezt követően, 2017. március 9. napján kelt, NAIH/2017/472/2/H számú határozatával a felperest jogellenes adatkezelés miatt 400.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte (1. pont), továbbá elrendelte a Panaszos részére a határozatban részletezett egészségügyi dokumentáció másolatának kiadását (2. pont). Az alperes határozatában hivatkozott az Infotv. 3. § 3. pont b) pontjára, 15. § (1)-(4) bekezdéseire, a 16. § (1) bekezdésére, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. § a), e), p), f) pontjaira, továbbá 136. §-ára, 24. § (1) bekezdésére és az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Eüak.) 3. § a) és e) pontjaira.

Az alperes határozatának indokolásában megállapította, hogy a perbeli ügyben a felperes minősül adatkezelőnek, mint egészségügyi szolgáltató, továbbá, hogy a Panaszos a klinika működési helyére (Mosonmagyaróvár, Április u. 2.) címre juttatta el kérelmeit. Adatkezelőnek az egészségügyi

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.31.816/2017/10.

szolgáltatást nyújtó jogi személy tekintendő, ez pedig a felperes. A Panaszos levelei a működés helyén a felperesi Bt. fióktelepeként bejegyzett címén átvételre kerültek, a felperesi Bt. ügyvezetője egyben a kérelmek címzettje. Hivatkozott arra, hogy az Eütv. a szolgáltató kötelességeként írja elő az egészségügyi adatokról való tájékoztatást és az érintett kérelmére a dokumentáció másolatban történő kiadását. Mivel az egészségügyi adatával mindenki maga rendelkezik, az Eütv. nem ad mérlegelési lehetőséget az egészségügyi szolgáltatóknak abban a kérdésben, hogy az érintett kérelmére az általa kezelt egészségügyi adatairól ad-e információt, illetve a dokumentáció megismerését részére biztosítja-e. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem teszik semmilyen feltételtől függővé az adatkérés teljesítését, az adatkezelő nem vizsgálhatja, hogy milyen célból szükséges a kért adat, irat. Az alperes határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes az eljárás során nem sorolta fel tételesen a kezelésében lévő iratokat, ugyanakkor nem is cáfolta, hogy ezen dokumentumok a birtokában vannak. Hivatkozott arra, hogy az Eütv. 136. § (2) és (3) bekezdése szerint a felperesnek rendelkeznie kell az ott felsorolt teljes egészségügyi dokumentációval. Kiemelte, hogy az, hogy a felperes a műtétek után a zárójelentést a jogszabályi előírásnak megfelelően átadta, később nem mentesíti a teljes dokumentáció kérelemre történő kiadásának kötelezettsége alól. Megállapította, hogy a felperes a Panaszos kérelmeit tértivevénnyel igazoltan átvette, arra azonban egyik alkalommal sem reagált. Utalt arra, hogy a felperes a dokumentáció kiadását az alperes eljárásának ismeretében a végzésre adott válaszában megküldéséig sem teljesítette, a Panaszos ismételt megjelenését indítványozta a hatóságnak küldött levelében. Megállapította, hogy a felperes jogellenesen járt el és megsértette az Infotv. 15. § (4) bekezdését, az Eütv. 24. § (3) bekezdés c) pontját, valamint az Eüak. 7. § (3) bekezdését azzal, hogy a Panaszos többszöri kérelmére sem adta ki a rá vonatkozó, a Panaszos műtétje és vizsgálatai során keletkezett egészségügyi dokumentációt.

Az alperes határozatának indokolásában az adatvédelmi bírság kiszabása és összege körében megállapította, hogy a felperes a Kkv. tv. 3. § (1) bekezdésének megfelelően kis- és középvállalkozásnak minősül, továbbá, hogy a felperessel szemben korábban nem állapított meg az alperes jogsértést, így ezek alapján figyelmeztetés alkalmazásának lenne helye. Ugyanakkor az alperes határozati érvelése szerint az, hogy a Panaszos a felperes jogsértő magatartása miatt nem rendelkezik a korábbi kezelése egészségügyi dokumentációjával, amelyet további kezelése, egészségügyi problémái végleges megoldásának érdekében szükséges megismernie, kimeríti a Kkv. tv. 12/A. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt „egészséget sért vagy veszélyeztet” tényállást, mint figyelmeztetést kizáró okot, amelyre tekintettel a bírságtól való eltekintésre nincs lehetőség. E körben az alperes megállapította, hogy orvos-szakmai kérdésben nem jogosult állást foglalni, ugyanakkor az kijelenthető, hogy a korábbi kezelés dokumentációjában foglaltak ismerete alapja lehet és kihatással lehet a további kezelése megválasztására. Mivel a dokumentációval egyedül a felperes rendelkezik, az más forrásból nem elérhető, így az egészséget veszélyeztető magatartás megállapítható. Az alperes eljárásának hatására történő adatkiadás nem teszi meg nem történné azt a jogsértést, hogy a felperes a Panaszos kérelmét többször nem teljesítette, és a Panaszos közel 12 hónappal ezelőtt felmerült igényének teljesítése jelentős késedelmet szenved.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, amelyben annak megváltoztatását és az adatvédelmi bírság kiszabásának mellőzését és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Keresetében elsősorban arra hivatkozott, hogy a támadott határozatról informális úton szerzett tudomást, azt ugyanis a felperes részére nem kézbesítették, ügyfélként a felperes az eljárásba nem került bevonásra. E körben hivatkozott a Ket. 16. § (6) bekezdésének megsértésére. Bejelentette,

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.31.816/2017/10.

hogy a felperesnek a csatolt cégkivonat alapján a 7621 Pécs, János utca 1. a székhelye, ügyvezetője, beltagja dr. Tarján Emőke, telephelye pedig a 9200 Mosonmagyaróvár, Április utca 2. szám alatt található. Ebből következően a felperesnek a 9200 Mosonmagyaróvár, Április utca 2. cím alá, mint „Wittmann Plasztikai Sebészet működési helyü” címezett küldemények szabályosan kézbesítettnek nem tekinthetők. Előadta, hogy Dr. Wittmann Ferenc a felperes kültagja, alkalmazottja, továbbá a Panaszos kezelőorvosa kapott tájékoztatást, informális kérést [REDACTED] ügyvédtől arra vonatkozóan, hogy a Panaszos az egészségügyi kezelésének dokumentációját szeretné megkapni. Kiemelte, hogy a levél tartalma nem volt világos, azonban haladéktalanul felvette a kapcsolatot [REDACTED] ügyvéddel telefonon. Azzal érvelt, hogy a kérés annyiban sem volt egyértelmű, hogy a műtéteket, egyéb orvosi beavatkozásokat nem a felperes végezte, ekként azokról dokumentációja nincs, vagy amennyiben az előzményekről van szó, az a Panaszostól származik, neki az rendelkezésére áll. Kiemelte, hogy az ügyvédet tájékoztatta arról, hogy a zárójelentéseket maradéktalanul megkapta a Panaszos, továbbá megkérdezte, hogy milyen adatokra lenne szüksége. [REDACTED] arról tájékoztatta a felperest, hogy valamennyi adatra szüksége lenne, amelyre a felperes azt a tájékoztatást adta, hogy bármikor bemehet a kórházba, az adatok rendelkezésre állnak, valamennyi általa igényelt iratról másolatot kaphat, egyebekben tájékoztatta, hogy ennek díja oldalanként 1.500 forint. Minderre tekintettel a határozatban foglaltak nem fedik a valóságot, valamint a felperes nem tagadta meg az adatok kiadását, azaz az Infotv. 61. § (1) bekezdés f) és g) pontjaiban foglalt megállapítások és következmények nem foghatnak helyt. Az adatok egyrészt ugyanis a zárójelentés formájában kiadásra kerültek, másrészt olyan dokumentáció van ezt meghaladóan csak a felperes birtokában, amely a Panaszos kezeléséről, a műtétről szóló információkat nem bővítik, azonban ezeket is a felperes készséggel kiadta volna.

A felperes keresetében támadta az alperesi határozat azon megállapítását is, hogy mivel a jogsértés emberi életet, testi épséget, egészséget sért vagy veszélyeztet, nincs lehetőség a bírságtól való eltekintésre. Álláspontja szerint ez iratellenes megállapítás, hiszen az egészségügyi dokumentáció Panaszos részére kiadásra került még 2010-ben, amely műtétjét, annak leírását, eredményét, anamnéziséjét tartalmazza. Azon iratok, amelyek kiadását a felperes vállalta, azonban a Panaszos nem vett át, nem bírnak olyan relevanciával, amelyet a határozat tartalmaz és amely emberi, illetve testi épséget vagy egészséget sértene vagy veszélyeztetne.

A felperes keresetében utalt arra, hogy az Eütv. a dokumentumok kiadását írja elő és nem rendelkezik annak valamely speciális módjáról. Álláspontja szerint a szavak általános elfogadott jelentése szerint a „kiadni” kifejezés elsősorban valamilyen személyes átvételt jelent és az irányt is jól mutatja. Az Eütv. tehát arra vonatkozóan nem tartalmaz előírást, kötelezést vagy bármilyen más útmutatót, hogy az adatok kiadásának mi a módja. Álláspontja szerint az Eütv. 24. § (8) bekezdéséből az következik, hogy az adatokat az egészségügyi szolgáltatónál kell hozzáférhetővé tenni. Ehhez képest álláspontja szerint az a felhívás, hogy a Panaszos személyesen vegye át, amit felhasználni szeretne, nem bizonyulhat sem jogsértőnek, sem lehetetlen vagy méltánytalan javaslatnak. Az a helyzet, hogy a dokumentáció egy része nincs a Panaszosnál, nem jelenti azt, hogy azok kiadását a felperes megtagadta volna, hanem csak azt, hogy azokat a Panaszos nem vette át, a kiadást nem tette lehetővé.

A felperes a per során arra is hivatkozott, hogy nincs olyan előírás, amely a kiadás módját kizárólagosan meghatározná, még kevésbé a postai utat előírná. Utalt arra, hogy a felperes nem tette függővé a kiadást a költségtérítéstől, viszont joga van költségtérítés igénylésére. Utalt arra is, hogy a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.31.816/2017/10.

Panaszos kezelésére és a zárójelentés kiadására 2010. évben került sor, a Panaszos pedig az iratok kiadását 2016 márciusában kérte először. Álláspontja szerint az időpontok azt igazolják, hogy a Panaszos élete és testi épsége nem foroghatott veszélyben, tekintettel arra, hogy amennyiben ilyen körülmény fennállt volna, akkor a Panaszos már 2010-ben vagy 2011-ben kérte volna az egészségügyi dokumentációja kiadását (10. sorszámú jegyzőkönyv).

Az alperes ellenkérelmében a határozatában foglaltak alapján kérte a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását. A felperes keresete vonatkozásában előadta, hogy az alperesi határozat kézbesítésre került mind a felperes székhelyére, mind pedig a felperes cégjegyzék szerinti ügyvezetőjének, Dr. Wittmann Ferencnek. Utalt arra, hogy mivel a Panaszos az eljárás elindításakor [REDACTED] jelölte meg adatkezelőként, az alperes vele szemben indította meg az eljárást. [REDACTED] az alperes második felszólítására tett nyilatkozatot, amely nyilatkozatában a felperest, mint szolgáltatót jelölte meg, akit az alperes aztán ügyfélként bevont. Utalt arra, hogy az a felperesi állítás sem helytálló, amely szerint a felperes „informális” tájékoztatást, kérést kapott volna csak a Panaszostól, ugyanis a Panaszos kezelőorvosához, [REDACTED] fordult, azt kérve, hogy a műtéti beavatkozásaival, valamint az azokat megelőző és az azokat követő orvosi kezelésével kapcsolatos teljes egészségügyi dokumentációját adja ki. A Panaszos kérelme jogszabályi hivatkozásokat is tartalmazott, az tehát nem tekinthető informális kérésnek. Az alperes utalt arra is, hogy a felperes a hatósági eljárás megindítása előtt a kért iratokat nem adta ki, az pedig, hogy esetleg számára az érintett kérése nem volt egyértelmű, nem releváns, a felperes ugyanis saját állítása szerint is tájékoztatást kapott a Panaszostól arra vonatkozóan, hogy valamennyi iratra szüksége van, azonban jogszabályi kötelezettségét nem teljesítette. Az, hogy a felperes az eljárás megindítását követően felajánlotta a Panaszosnak, hogy 1500 forint/oldal költségtérítés mellett a kért iratokat lemásolja, a korábbi jogsértést nem orvosolja.

Az alperes ellenkérelmében a bírság körében kifejtette, hogy a felperes magatartása veszélyezteti az érintett egészségét, illetve testi épségét, hiszen a felperes olyan egészségügyi iratokat nem ad ki, amelyekkel csak a felperes rendelkezik és amelyek alapjául szolgálhatnak a Panaszos esetleges későbbi gyógykezelésének, egészségügyi ellátásának. A kiadandó iratok köre tekintetében kifejtette, hogy az Eütv. rendelkezései szerint a Panaszos a teljes dokumentáció kiadását kérheti és a perbeli esetben kérte is.

A felperes keresete az alábbiak szerint részben alapos.

A felperes a per során nem vitatta, hogy adatkezelőnek minősül, ahogyan azt sem vitatta, hogy a Panaszos jogi képviselője két alkalommal megkereste [REDACTED] az egészségügyi dokumentációjának kiadása iránt.

Az Eütv. 24. § (1) bekezdése szerint a beteg jogosult megismerni a róla készült egészségügyi dokumentációban szereplő adatait, illetve joga van ahhoz, hogy - a 135. §-ban foglaltak figyelembevételével - egészségügyi adatairól tájékoztatást kérjen. A (2) bekezdés értelmében az egészségügyi dokumentációval az egészségügyi szolgáltató, az abban szereplő adattal a beteg rendelkezik. A (3) bekezdés végül akként rendelkezik, hogy a beteg jogosult

- a) a gyógykezeléssel összefüggő adatainak kezeléséről tájékoztatást kapni,
- b) a rá vonatkozó egészségügyi adatokat megismerni,
- c) az egészségügyi dokumentációba betekinteni, valamint azokról kivonatot vagy másolatot

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.31.816/2017/10.

készíteni vagy saját költségére másolatot kapni,

d) a fekvőbeteg-gyógyintézetből történő elbocsátásakor a 137. § a) pontja szerinti zárójelentést kapni,

e) a 137. § b) pontjában foglaltak szerint a járóbeteg-szakellátási tevékenység befejezésekor ambuláns ellátási lapot kapni,

f) egészségügyi adatairól - saját költségére - összefoglaló vagy kivonatos írásos véleményt kapni.

Az Eüak. 7. § (3) bekezdésének értelmében az érintett jogosult tájékoztatást kapni a gyógykezeléssel összefüggésben történő adatkezelésről, a rá vonatkozó egészségügyi és személyazonosító adatokat megismerheti, az egészségügyi dokumentációba betekinthez, valamint azokról - saját költségére - másolatot kaphat.

Az alperes határozatában helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy az Eütv. az egészségügyi szolgáltató kötelességeként írja elő az egészségügyi adatokról való tájékoztatást és a Panaszos kérelmére a dokumentáció másolatban történő kiadását. Az egészségügyi szolgáltatónak nincs mérlegelési jogköre, lehetősége a körben, hogy a Panaszos kérelmére az általa kezelt egészségügyi adatairól ad-e információt, illetve a dokumentáció megismerését a Panaszos részére biztosítja-e. A perbeli esetben megállapítható volt, hogy a Panaszos jogi képviselője útján két alkalommal kereste meg [REDAKTOR] a Panaszos egészségügyi dokumentációjának kiadása iránt, amelyre sem [REDAKTOR], sem a felperes egyetlen alkalommal sem válaszolt. A Panaszos jogi képviselőinek beadványai egyértelműek voltak, azok a jogszabályhelyekkel (Infotv., Eütv.) alátámasztottak voltak, abból egyértelműen megállapítható volt, hogy a Panaszos a felperesi egészségügyi szolgáltató által kezelt valamennyi egészségügyi adatának kiadását kéri. Megjegyzendő egyebekben, hogy amennyiben a felperesnek esetlegesen nem volt egyértelmű, hogy a Panaszos mely iratok kiadását kéri, e tekintetben lépéseket tehetett volna, a Panaszostól e körben tájékoztatást kérhetett volna, ilyen azonban a rendelkezésre álló iratokból nem volt megállapítható, ilyenre a felperes maga sem hivatkozott. A felperes ugyan utalt arra, hogy telefonon felvette a kapcsolatot a Panaszos jogi képviselőjével, ennek igazolására, bizonyítására azonban a felperes sem a hatósági eljárás során, sem a per során bizonyítékot nem ajánlott fel. E körben megjegyzendő végül, hogy az közigazgatási eljárás során tett felperesi nyilatkozat szerint a felperes „nem zárkózik el attól”, hogy a dokumentációt kiadja, ami szintén azt az alperesi megállapítást támasztja alá, hogy a Panaszos részére az egészségügyi dokumentáció nem került a nyilatkozat megtételéig kiadásra.

A felperes azon érvelése, hogy az Eütv. csupán az egészségügyi dokumentáció kiadását írja elő és nem határozza meg a kiadás módját, nem fogadható el, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján egyrészt az volt megállapítható, hogy a felperes semmilyen lépést nem tett a Panaszos jogi képviselője felé az egészségügyi iratok kiadása érdekében, a hatósági eljárás megindítása előtt a Panaszost vagy jogi képviselőjét még arról sem tájékoztatta, hogy az iratok másolatát a Panaszos hol veheti át, másrészt pedig a szavak általános jelentése szerint az iratok kiadása azt jelenti, hogy az iratok kiadására kötelezett az iratok tényleges átvételét lehetővé teszi, amely a felperes részéről a perbeli esetben nem volt megállapítható. Minderre tekintettel az alperes határozatának indokolásában jogszabályszerűen állapította meg az Infotv. 15. § (4) bekezdésének, valamint az Eütv. 24. § (3) bekezdés c) pontjának és az Eüak. 7. § (3) bekezdésének megsértését.

Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy az, hogy az alperes az eljárás megindítását követően felajánlotta a Panaszosnak, hogy 1.500 forint/oldal költségtérítés mellett a kért iratokat lemásolja, a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.31.816/2017/10.

korábbi jogsértést nem orvosolja. Egyetért továbbá a bíróság az alperes azon megállapításával is, miszerint az 1.500 forint/oldal költség nyilvánvalóan eltúlzott és az a megtagadással egyenértékű, tekintettel az iratok másolatának oldalankénti valós költségére.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a határozat kézbesítésére szabályszerűen nem került sor, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján az állapítható meg, hogy az alperesi határozat mind a felperes székhelyére (7621 Pécs, János utca 1.), mind pedig a Wittmann Plasztikai Sebészet részére (9200 Mosonmagyaróvár, Április utca 2.) kézbesítésre (és átvételre) került. Az alperes továbbá [REDACTED] második hatósági felhívásra történt nyilatkozattételét követően tudta a felperest, mint egészségügyi szolgáltatót ügyfélként az eljárásba bevonni.

A felperes mindemellett helyesen hivatkozott arra, hogy a perbeli esetben a Kkv. tv. szerinti jogsértés egészséget sértő vagy veszélyeztető mivolta nem volt megállapítható. A felperes helyesen hivatkozott arra, hogy önmagában, további tényfeltárás nélkül az egészségügyi dokumentáció kiadása és az ezzel érintett iratok köre nem bír olyan relevanciával, amelyet a határozat tartalmaz és amelyből az egészséget sértő vagy veszélyeztető jelleg önmagában megállapítható lenne. E körben az állapítható meg, hogy az alperes a határozat meghozatalát megelőzően e körben a tényállást megfelelő mélységben, a Kktv. 12/A. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak megállapításához szükséges mértékben nem tisztázta.

E körben kiemelendő, hogy a Panaszos 2016. március 9. napján, illetve 2016. július 22. napján kelt leveleiből nem állapítható meg a Panaszos egészségének veszélye, a Panaszos ugyanis csak arra hivatkozott, hogy egészségi állapota az utolsó operáció óta sem kielégítő, továbbá, hogy további kezelések igénybevétele szükséges. Az alperes ezen panaszosi állítások alapján, további tényfeltárás nélkül állapította meg, hogy a jogsértés egészséget veszélyeztet, azonban a Panaszos ezen állításaiból önmagában nem következik, hogy a jogsértés egészséget sértene, a Panaszos ilyenre kifejezetten maga sem hivatkozott. Az alperes elismerte, hogy e körben a tényállás további tisztázására nem került sor (10. sorszámú jegyzőkönyv), önmagában pedig az, hogy a Panaszos a felperes jogsértő magatartása miatt nem rendelkezik a korábbi kezelése egészségügyi dokumentációjával, további adatok, tények, körülmények tisztázása nélkül nem eredményezheti az egészséget veszélyeztető tényállás megállapítását. A felperes e körben helyesen érvelt azzal is, hogy a felperes a Panaszos operációját 2010-ben végezte, amihez képest a Panaszos 2016-ban kérte az egészségügyi dokumentációjának kiadását, amely időpontokból szintén arra lehet következtetni, hogy a jogsértés egészséget nem sértett, illetve veszélyeztetett. Mindezek alapján tehát az állapítandó meg, hogy az alperes a jogsértés egészséget sértő vagy veszélyeztető körében a tényállást olyan körben nem tárta fel teljes körűen, hogy a határozatában önmagában ezen okból a figyelmeztetés helyett a felperessel szemben bírságot szabjon ki.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az alperes helyesen állapította meg a felperesi jogsértést, azonban a tényállás megfelelő tisztázása nélkül szabott ki a felperessel szemben a figyelmeztetés helyett bírságot. Minderre tekintettel a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. §-a alapján az alperes határozatának 1.) pontját (adatvédelmi bírság) hatályon kívül helyezte és e körben az alperest új eljárásra kötelezte, egyebekben pedig a felperes keresetét elutasította. Az új eljárás során az alperesnek a jogsértés egészséget sértő vagy veszélyeztető körében a tényállást tisztáznia kell, amennyiben pedig az alperes a tényállás tisztázását követően nem tudja megállapítani azt, hogy a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
27.K.31.816/2017/10.

Panaszos egészségét sértő vagy veszélyeztető helyzet állt volna fenn a felperes jogsértése miatt, a felperessel szemben adatvédelmi bírság kiszabására nem kerülhet sor, tekintettel arra, hogy a felperes a Kkv. tv. 3. § (1) bekezdésének megfelelően kkv.-nak minősül.

Tekintettel arra, hogy a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a felek pervesztességének és pernyertességének aránya megegyezik, a bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a felek viselik saját költségeiket.

A felek pernyertességének és pervesztességének arányára figyelemmel a bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt a 43. § (3) bekezdésében meghatározott összegű kereseti illeték felének (15.000 forint) viselésére a felperest a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte, míg a fennmaradó 15.000 forint kereseti illetéket az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2017. év december hó 7. napján

dr. Bögös Fruzsina s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: